

som synes, at det er godt, og der kan heller ikke være nogen, som synes, at det kunne være godt, at vi igen skulle opleve den 9. april 1940.

Grunden til, at jeg siger det, er, at hvis man ikke kender historien bag den 9. april, så er jeg faktisk lidt nervøs for, at sandsynligheden for at komme til at opleve den igen kan være større, men hvis man har en hel eksakt viden om det, så er jeg 100 pct. sikker på, at så vil vi ikke komme til at opleve den igen.

Hvorfor er det så så vigtigt at vide noget om og have kendskab til sin danmarkshistorie? Jo, det er det, for hvis man skal forstå sin nutid og dermed også handle i forhold til fremtiden, så kræver det faktisk et kendskab til fortiden. Jeg vil gerne slå fast, at en udbredt historieløshed faktisk i nogle situationer efter min opfattelse kan være direkte farlig for et samfund.

Så er der så nok nogle, der vil sige, at det er lærernes skyld, men her skal vi altså falde lidt til ro, for det er det ikke kun. Det er jo også – hvad kan man sige – selve interessen for de her fag, som vi drøfter i dag, som nok ikke er så stor blandt eleverne.

Men det er jo først og fremmest skolen, som må påtage sig opgaven og være med til at skabe fundamentet for de unges viden om historie. Og her mener jeg, at vi som politikere bør sørge for, at der er de fornødne ressourcer til, at man kan forbedre de område, vi har til debat i dag.

Med hensyn til kristendomskundskab er det således, at vi må forholde os til, at ca. 86 pct. af den danske befolkning er medlem af folkekirken. Hermed bekender de sig også til kristendommen, men så stort et antal medlemmer af folkekirken bliver det ved? Det kan man vel godt sætte et spørgsmålstejn ved. Jeg synes, at der er en tendens til, når man kommer ud og hører de unges viden også omkring kristendommen, at så er den heller ikke ret stor, og i hvert fald ikke så stor, som jeg mener at den burde være. Sandsynligheden for, at den del af befolkningen, der er medlem af folkekirken, falder, er så også stor, for hvorfor melde sig ind i noget, man ikke har nogen viden om eller kendskab til? Det falder egentlig ganske naturligt.

Faget dansk og i særdeleshed også færdighed i dansk har også været meget til debat på det sidste. Det har været fremme i forskellige analyserapporter, at der er alt for mange personer i Danmark, som mangler de grundlæggende færdigheder i bl.a. læsning og stavning. Hvis man nu sammenfatter disse undersøgelser, viser det

sig, at vi taler om et sted mellem 300.000-500.000 personer, som har problemer med bl.a. læsning, stavning og skrivning.

Mange vil sikkert sige her, at vi ikke alle kan være lige gode, og det kan man som udgangspunkt have ret i, men vi mener i Dansk Folkeparti, at såfremt man mangler de grundlæggende færdigheder bliver ens mulighed for at tage en uddannelse eller få et arbejde ganske forringet. Det giver også usikkerhed i forhold til at deltage i samfundslivet, og også – som jeg har været inde på – i en ganske almindelig debat.

Denne forespørgselsdebat går på, at de områder her skal styrkes. Det vil for den enkelte være en personlig gevinst, men samtidig vil det også være en gevinst for samfundet, hvis disse ting havde nogle bedre rammer, og hvis man lavede en forstærket indsats i forhold til de personer.

Når vi taler om de her kulturbærende fag som historie, geografi, dansk og kristendoms-kundskab, mener vi i Dansk Folkeparti, at vi også skal være bevidste om, at de skal ind fra starten af. Det er i folkeskolen, at det virkelige input skal ske.

Jeg har tidligere i dag lovet formanden at respekttere den røde lampe. Jeg er ikke færdig, men så må jeg jo komme op lidt senere igen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det er først, når den røde knap lyser alene, at det er slut, så det varer lige et par sekunder endnu.

Susanne Clemensen (CD):

Man kan jo indledningsvis stille sig selv det spørgsmål, om det overhovedet er væsentligt for folkeskolen, at Folketinget debatterer de kulturbærende fag. Det kan vi helt bestemt sige ja til i CD, og det har vi da heller ikke forsømt nogen lejlighed til at føre frem.

Vi gjorde det f.eks. med stort eftertryk i forbindelse med forhandlingerne om den nugældende lov om lærernes uddannelse, hvor det var magtpåliggende for os, at faget kristendoms-kundskab blev fastholdt som obligatorisk fag i læreruddannelsen. Ved samme lejlighed havde vi også meget gerne set en styrkelse af faget historie. Så ja, det er en vigtig og relevant debat, som hr. Frank Dahlggaard har rejst.

Netop i disse år, hvor den teknologiske udvikling går med rivende fart og globalisering og internationalisering vælter ind over os, er det måske vigtigere end nogen sinde at sørge for, at